

REISVERSLAG ISSOUDUN

Dit is het derde duivenseizoen dat ik niet meer regulier rij of convoyeer, maar ik ben natuurlijk altijd te porren voor een verdwaalde rit als men bij het vervoer van afdeling 5 een poppetje te kort komt. Toen onze afdeling voor de rit naar Bergerac, van 23 juli, een chauffeur meer moest leveren dan begroot, kwam men daarom voor de rit naar Issoudun, van 25 juli, een chauffeur te kort.

De dag voor het inkorven werd ik gebeld met de vraag of ze op mij een beroep konden doen. "Ja hoor, ik kom eraan".

Donderdag 25 juli 2024

22:30 uur, ik wandel de loods binnen in Streefkerk. Een heel hartelijk weerzien met de jongens die ik al twee jaar niet meer gesproken heb. Ze zijn de hele avond al bezig met de diverse ophaalroutes te rijden. De laatste wagens komen één voor één binnen en de duivenmanden worden overgeladen in de doorgaande oplegger, voor afdeling 5, en in de motorwagen, voor afdeling 6.

Bas, de chauffeur van de trekker en ik programmeren de bestemming en de rustplaatsen in de navigatie apparaten. Chris, de convoyeur van Bas houdt zich bezig met waterbakjes ophangen. Raymond, de convoyeur van mij, helpt met sjouwen van manden.

Tegen middernacht is alles klaar. De duiven hebben al water gekregen, de watertanks zijn meteen weer opgetopt, evenals de diesel- en AdBlue tanks.

We eten een midnight snack en drinken nog wat, om rond enen op bed te gaan liggen in de wagens.

Vrijdag 26 juli

04:15 uur, de wekker gaat, even opruisen en een bakkie koffie drinken.

05:10 uur, vertrek richting Issoudun.

Onderweg tweemaal kort gestopt om de tachograaf op een ander land te zetten.

09:45 uur, aankomst op Aire de Ressons Ouest, met nog maar vier rijminuten over. We maken drie kwartier en halen een bak koffie in het service station.

We overleggen hoe we Parijs zullen ronden. De Route Periferique was gedeeltelijk afgesloten voor het verkeer vanwege de Olympische Spelen. Daarom werd eigenlijk wat meer verkeer verwacht op de A86 en was het idee om de N104 te rijden. Waarschijnlijk juist door de Spelen, was er bijna helemaal geen druk verkeer in en om Parijs. Google verkeer gaf slechts een klein rood streepje bij binnenrijden van Parijs. Dus hebben we de A86 gepakt. Het komt zelden voor op dit tijdstip dat deze route zo makkelijk loopt.

Volgens de navigatie zouden we een kwartier rijtijd tekort komen als we in één keer naar Issoudun zouden doorrijden, daarom besloten om bij de tweede pomp voorbij Parijs nog een keer drie kwartier te maken.

13:00 uur, rust gepakt op Aire de Plane de Beauce langs de A10. Gezellig druk met toeristen, waaronder veel Nederlanders.

16:05 uur, aankomst in Issoudun, er staan reeds twee wagens van andere afdelingen. De losplaats is een mooie ruime verharde parkeerplaats achter Relais Issoldunois, een routier en hotel-restaurant. Helaas is ook deze routier alleen van maandag tot en met donderdagavond open en hebben we geen toegang tot sanitair, douche of restaurant.

Gelukkig is Issoudun groot genoeg en is er genoeg te halen of te eten. Er zit zelfs een Lidl direct naast de losplaats.

Er komen nog twee wagens bij en we staan dus met zes wagens met daarin duiven van negen afdelingen op Issoudun.

17:00 uur, de duiven worden gevoerd en de drinkbakjes worden weer bijgevuld.

Die vrijdagavond besluiten een aantal mannen bij de wagens te eten, een aantal bij een steakhouse verderop in de straat en ik had eigenlijk meer zin in een assiette Kebab.

Ik kreeg Bas en Raymond zo gek dat ze ook meeliepen naar Le Sultan, in het centrum.

Een leuk tentje met uitermate vriendelijke bediening. Razend druk met heel veel afhalers.

Een goed teken, dan zal het eten ook wel goed zijn. En inderdaad.

De serveerster kwam belangstellend informeren of we toeristen waren en waar we vandaan kwamen.

“Uit Nederland, Holland, Pays-Bas.”

“Nooit van gehoord, wat praten jullie daar dan, Duits?”

“Nee.”

“Engels?”

“Nee Nederlands.”

“Bestaat dat ook?”

Zaterdag 27 juli

We hadden allemaal al zo'n donkerbruin vermoeden dat er zaterdag niet gevlogen zou gaan worden, dus alleen de hoofdconvoyeur had zijn wekker gezet.

Het was die dag grijs, met een spettertje regen, maar verder goed toeven in Issoudun.

Eieren, stokbrood en ham werd er gekocht bij de 'buren'. Ons keukenprinsesje Raymond maakte daar heerlijke uitsmijters van.

Het water voor de duiven werd bijgehouden en eind van de middag werden deze gevleugelde vrienden weer gevoerd.

Die avond opperde ik om ergens anders te eten, maar ik werd overruled door Bas en Raymond. Le Sultan beviel zo goed, dat we in de herhaling zijn gegaan.

Zondag 28 juli

05:45 uur, gaat de wekker. Koffie zetten. De correspondent meldt zich. Aardige kerel.

07:30 uur, mooi weer, de duiven gaan los. Prima vertrek.

08:10 uur, we vertrekken huiswaarts. Het is ook nu weer verdacht rustig in en om Parijs, dus we rijden weer via de A86.

11:55 uur, omdat het transport in Frankrijk op zondagen nagenoeg stilstaat, zijn parkeerplaatsen schaars en dat geldt zeker voor Aire de Vemars Est, gelukkig konden we nog net twee plekken vinden. Ook hier is het gezellig druk. Koffie en wat te eten en vijftien minuten later ging het gas er weer op.

16:20 uur, we stoppen bij E17 snack ter hoogte van Waasmunster in Belgenland. Hier worden de nodige frikandellen, gehaktballen en frietjes soldaat gemaakt.

17:45 uur, diesel tanken in Hoogstraten, tegen de Nederlandse grens.

19:05 uur, aankomst bij de loods in Streefkerk na het wegwerken van zo'n 1394 km.

Epiloog: ondergetekende had al twee jaar niet gereden voor de afdeling, maar het voelde allemaal heel bekend, alsof ik de week ervoor nog had gereden. In Chris, Bas en Raymond had ik gezellige collega's. Deze trip was mij in ieder geval uitstekend bevallen.

Ruud Meershoek.

